

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 153-1908)

Originalt emne

Alderdomsunderstøttelse

Alderdomsunderstøttelse/De gamles Hjem

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 11. juni 1908](#)
- 2) [Byrådsmødet den 27. august 1908](#)
- 3) [Byrådsmødet den 8. oktober 1908](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 11. juni 1908 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 153-1908)

Forespørgsel fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse om, hvorvidt Lægen yed „de gamles Hjem" i Sygdomstilfælde selv skal betale Vikar.

Sabroe oplyste, at Udvalget havde tilbagesendt en fra Læge Lunddahl indgivet Regning for Vikariat under Læge Gørtz's Sygdom, og at Læge Gørtz foranlediget derved i en Skrivelse til Udvalget havde gjort gældende, at han, da han blev ansat, havde faaet den Opfattelse, at Kommunen skulde betale Vikar i Sygdomstilfælde. Udvalget havde dog i den Henseende intet som helst lovet og kunde ikke anbefale Byraadet at indgaa paa Lægens Fordring, da han kun delvis kunde betragtes som Kommunens Læge, og da Lønnen var blevet sat saaledes op, at han nok selv kunde betale sin Vikar. I denne Forbindelse skulde han gøre opmærksom paa, at Kommunen nu med den for Ophold paa "de gamles Hjem" approberede Takst var kommet saa vidt, at ingen anden Kommune havde en tilsvarende

Takst, selv København var 40 Øre lavere pr. Dag, og at Kommunen derved vilde indvinde 4-5000 Kr. aarlig foruden de 6-7000 Kr., der indvandt ved forrige Takstforhøjelse,

Muller ønskede at vide, om Lægen i Sygdomstilfælde var forpligtet til at stille Vikar, eventuelt hvad man vilde gøre, hvis Lægen kun sendte Sygebud. Det forekom ham, at Stillingen lagde saa meget Beslag paa Lægens Tid, at det ikke blot vilde være humant, men ogsaa positivt rigtigt at betale Vikar i Sygdomstilfælde.

Olesen syntes ikke, der kunde drages Sammenligning mellem Lægen ved "de gamles Hjem" og de af Kommunens Funktionærer, som ikke øvede nogen Virksomhed uden i Kommunens Tjeneste. Maaske kunde der dog være noget, der talte for at betale Vikar, hvis Lægen havde paadraget sig Sygdommen i Kommunens Tjeneste, men det var der i dette Tilfælde ikke Tale om.

Nørgaard havde helst set, at Røgningen ikke var blevet indsendt. Han var bange for Strid med Lægeforeningen, hvis Byraadet satte Sagen paa Spidsen, og skulde derfor anbefale at svare, at Byraadet ved Ansættelsen var gaaet ud fra, at Lægen selv skulde betale Vikar.

Simonsen pegede paa, at Lægernes Fagforening sikkert stod bag ved Sagen, da Hr. Gørtz jo erklærede, at hvis Byen ikke betalte Vikar, fik man slet ingen. I og for sig kunde han nok have Lyst til at se, hvorledes Sagen vilde udvikle sig, hvis man gav et rent Afslag, men dette vilde sikkert blive en kostbar Historie, og til syvende og sidst var der vel ikke andet at gøre end at betale.

Sabroe fandt det ikke morsomt at faa Konflikt med Lægen eller Lægeforeningen. Udvalget mente sig som fremhævet ikke forpligtet til at betale, men maaske det dog vilde være det rigtigste at betale denne Regning og saa faa truffet en Ordning for, naar Kommunen og naar Lægen selv skulde betale Vikar.

Jakob Jensen ansaa Hr. Nørgaard's Forslag for det bedste, idet det aabnede Lægen Adgang til at tage Regningen tilbage, og gjorde han ikke det efter saa loyal en Fremgangsmaade, var det dermed givet, at det var en Beslutning af Lægeforeningen, som skulde gennemføres, og i saa Fald kunde Byraadet gaa ind paa Sagen, uden at det smertede for haardt. At svare som af Hr. Nørgaard foreslaaet kunde desuden føre til, at der aabnedes en ny Forhandling imellem Udvalget og Lægen.

Det vedtoges at svare Lægen, at Byraadet ved Ansættelsen var gaaet ud fra, at Lægen i Sygdomstilfælde selv skulde betale Vikar.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 153-1908)

Fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse forelaa følgende Indstilling om, hvorvidt Lægen ved "de gamles Hjem" i Sygdomstilfælde selv skal betale Vikar.

"Udvalget maa henholde sig til sin Indstilling til Byraadet af 27. Maj d. A., idet man tilføjer, at der ikke ses at kunne drages nogen Sammenligning med Lægens Stilling og Kommunens øvrige Funktionærer, da disse paa væsentlige Punkter ere i høj Grad forskellige, saa at Lægerne maa siges at indtage en Særstilling, stilling, samt at naar Udvalget er gaaet til, saavidt ses, i 2 Tilfælde at betale Vikar for den tidligere Læge ved Hjemmet, saa er dette sket efter særlig Beslutning, i det ene Tilfælde begrundet i, at Lægen under Udøvelsen af sin Gerning i Hjemmet var kommen til Skade, og i det andet under Hensyn til det store Arbejde med Kommunehospitalets Patienter -deruikkellængere indlægges i Hjemmet - og deti Forhold

hertil fastsatte efter Udvalgets Formening lave Honorar."

Mousten vilde foreslaa, at Kommunen betalte Vikaren.

Müller sluttede sig til Hr. Moustens Forslag. Det vilde ellers sikkert ende med, at man ikke kunde faa nogen Vikar.

Simonsen mente, at der kunde indledes en Forhandling. Han ønskede at vide, om Kommunens andre Læger, Overlægen paa Kommunehospitalet og Fattiglægen fik fri Vikar i Sygdomstilfælde.

Formanden meddelte, at hvis Overlægen blev syg, overtog Reservelægen hans Gerning.

Müller mente ikke, der i længere Tid kunde undværes Vikar, selv om Reservelægen rykkede op i Overlægens Plads.

Formanden fandt, at der var Grund til at henvise Sagen til Budgetudvalget til Forhandling med Lægerne, saaledes, at der kunde skaffes almindelige Regler for den Slags Vikariater, ogsaa for Fattiglægens Vedkommende.

Müller kunde give Formandens Forslag sin Tilslutning.

Sagen henvistes til Budgetudvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 8. oktober 1908 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 153-1908)

Indstilling fra Budgetudvalget angaaende Betalingen af Vikar for Lægen ved "de gamles Hjem" i Tilfælde af Sygdom og Ferie.

Formanden forelagde Indstillingen, der gik ud paa at udbetale 137 Kr. i Vikarløn for Lægen og paa for Fremtiden at indrømme ham Ret til fri Vikar i hans Ferier indtil en Maaned i hvert Finansaar og i Sygdomstilfælde ligeledes en Maaned aarlig.

J. C. Petersen fandt det urimeligt at betale Vikar for Lægen, fordi denne to Gange havde paadraget sig Sygdom ved at køre galt med sin Motorcykle, men man var maaske nødt til det.

Formanden gjorde opmærksom paa, at det dog var lykkedes at faa Tiden for fri Vikar begrænset, medens der fra først var forlangt fri Vikar i ubegrænset Tid.

Indstillingen vedtoges.

